

gåta, som jag ej kunnat lösa. Vid min hemkomst examinerade jag djuret och fann, att det var *Calosoma reticulatum* F. THOMSON uppger för denna »osäker lokal» och det enda förut i Sverige tagna exemplaret lär ha tagits som ett i Ystad landdrivet djur.¹ I Danmarks Fauna angives den som »meget sjælden: Kolding, Vejle», och REITTER uppger: »Westfalen, Mecklenburg, Pommern, Schlesien bis Oesterreich; dann am Nord- und Ostseestrände, selten. Soll in Pommern mehrfach zahlreich unter Rübenkraut gefunden worden sein.

Djuret är emellertid nu konstaterat funnet på Öland.

C. H. Östrand.

Främlingsfaunan i utländska skeppslaster. — I min lilla uppsats om den geophilid, *Orphnæus brevilabiatus* (se 1:a häftet av Entomol. Tidskrift 1919), som påträffats i Zool. Riksmuseets samlingar under etiketten: *Bohuslän*, WESTRING, uttalade jag den förmodan, att sagda myriopod troligen inkommit med tropiska växter till vår västkust. Den framstående coleopterologen ISAAC B. ERICSON, numera bosatt i Hindås, som fäst sig vid denna uppgift, framställer i brev till mig en annan förklaring, som kanske har mera fog för sig, att djuren — de voro 4 stycken — antagligen hitkommit med någon transoceansk skeppslast, där de tillvaratagits av WESTRING. Han bestyrker detta sitt antagande med berättelsen om några naturforskareminnen från gångna dagar. »Tullförvaltare NICKLAS WESTRING — skriver han — var en av min faders bekanta. Han arbetade som entomolog tillsammans med dåvarande landshövdingen O. I. FÄHRÆUS. När fartyg från utrikes ort anlände till Göteborg, var Westring alltid framme och gjorde sina undersökningar i skeppslasten, varvid han fick tag i många olika slags småkryp, som sedan undersöktes på landshövdingeresidenset tillsammans med FÄHRÆUS och en apotekare EKEBERGH. Då jag 1885 började samla insekter, blev jag bekant med EKEBERGH, som många gånger hjälpte mig till rätta med bestämningarna av fynden. EKEBERGH omtalade för mig, huru han ombord på ett fartyg från Medelhavet fick fatt uti en mängd skalbaggar, däribland *Aleochara puncticeps*, som THOMSON sedan beskrev som svensk med Göteborg angivet som fyndort. På samma sätt torde WESTRING fått tag i den omskrivna myriopoden, vilken dock lika litet som aleocharan därför är att anse som svensk.» — I ett senare brev tillägger han: »På sin tid (före 1890) insamlade jag en del till och med tropiska insekter i Mölndals Bresiljekvarn, vilka jag dels bankade ut ur de ihåliga bresiljestockarna, dels rökte fram med svavel. På så sätt fann jag bl. a. två scolopendrider, som

¹ Ett exemplar förut taget på Öland, se årg. 1908, p. 47.

jag härmed sänder till påseende. De kunna dock, fast de äro funna i Mölndal, lika litet som *Orphnæus* och andra dylika långväga gäster, upptagas som svenska medborgare i vår fauna.»

På min fråga, om denna bresiljejord var tillräckligt fuktig för att lämna lämplig boplats åt mulljordsinsekter, fick jag det besked, att det murkna bresiljeträet var ofta blandat med jordsubstans samt att trästyckena eller stockarna vore ej sällan murkna invändigt och försedda med gångar eller rör mynnande utåt, vilka håligheter kunde vara fyllda med mylla. Dessutom fick detta murkna trä emellanåt ligga längre tider ute under bar himmel utsatt för växlande väderleksinflytelser och hade troligen även före inlastningen så legat. Bland fynden, som disponent ERICSON tillvaratagit i en dylik ihålig bresiljestock, befann sig även en levande vattenorm, *Hydrophis bicolor* (enligt STUXBERG's bestämning), vilket ju tillräckligt talar för massans fuktighetshalt.

De nämnda scolopendriderna äro, så vitt jag kan se, *Scolopendra morsitans* L. och *Cupipes brasiliensis* HUMB. SAUSSUR.

Den erfarne insektkännare, jag nu anfört, har utan tvivel rätt uti, att man ej får till Sveriges fauna räkna alla sådana tillfälliga gäster, som de nyss anförda eller deras likar. Blott sådana, som sedan acklimatiserats, kunna erkännas som »svenska medborgare». Häruti har nog felats av många författare, ej minst THOMSON. Men omnämmandet av dylika fynd har ju alltid sitt intresse, då därigenom spridningsvägarna för vissa kosmopolitiska arter bliva mera uppenbara.

Jönköping, juni 1919.

C. O. von Perat.

Sveriges *Aneurus*-arter. — Då jag nedskrev min uppsats »Intressantare Coleoptera och Hemiptera iakttagna i Skedevi socken, Östergötland», införd i häftet 3—4 av Entomologisk Tidskrift 1918, och däri omnämnde fynd av *Aneurus lævis* F. i nämnda landskap, kände jag väl till MjöBERG's utredning av de skiljande karaktärerna mellan den av honom uppställda nya arten *Aneurus tuberculatus* och *A. lævis* F. (Entomologisk Tidskrift 1903 samt »Ueber *Aneurus tuberculatus* MjÖB. und seine systematische Beziehung zum *A. lævis* F.», Arkiv för zoologi V, n:r 11 [1909]). De *Aneurus*-individer jag tagit i Närke och Östergötland tillhörde enligt denna utredning tydligt *A. lævis* F.

Däremot hade jag icke kännedom om E. BERGROTH's avhandling »Zur Kenntnis der Gattung *Aneurus* CURT.», införd i »Annales musei nationalis hungarici 1914». I denna avhandling, som d:r BERGROTH haft godheten tillsända mig, frångår författaren sin först intagna ståndpunkt beträffande *A. tuberculatus* MjÖB. artberättigande och framhåller, att *A. tuberculatus* och *A. lævis* icke blott äro skilda arter, utan att de rentav, ehuru habi-